

Rocznica powstania¹

Bracia! Rocznicą — więc po zwyczaj,
Niech każdy toastem spłaci!
Ten pierwszy puchar święcim dla kraju!
Drugi dla ległych współbraci!

Święto, Alkohol,
Obyczaje, Żołnierz,
Kłęska

A teraz zdrowie moskiewskich branek!
A wiecie zdrowie to czyje?
Zdrowie siostr naszych, matek, kochanek...
Zapewne każdy wypije!

A teraz basta! Basta panowie!
Niech każdy w miejscu usiedzie;
Dajcie gitarę! — Wino już w głowie,
A więc i piosnka wnet będzie.

O, nie zginęła jeszcze Ojczyzna,
Póki niewiasty tam czują!
Bo z ich to serca płynie trucizna,
Którą wrogowie się trują.

Kobieta, Ojczyzna,
Patriota, Trucizna, Serce,
Jedzenie, Wolność

Jeszcze wykarmią one w zaciszy
Grono olbrzymiej młodzieży,
Od nich pacholę o nas usłyszy
I jak my w wolność uwierzy.

Wstanie mąż wielki z tych polskich kości,
Wielki jak sny za młodu!
Z poczuciem krzywdy całej ludzkości,
A z mieczem swego narodu.

Przywódcą, Naród,
Krzywda

Sen, Młodość

A jako niegdyś potopem świata
Ludzkość zalały łzy Boże,
Tak i on mieczem świętego kata
Na ziemię puści krwi morze.

Łzy
Potop, Krew, Kara

¹Rocznica powstania — pełny tytuł utworu pochodzącego ze zbioru *Pieśni Janusza* brzmi: *Pierwsza rocznica 29 Listopada obchodzona w Rzeszy niemieckiej*; tekst powstał w 1832 r. w Brodnicy (na terenie Prus Wschodnich), gdzie po upadku powstania listopadowego Wincenty Pol był internowany w budynkach klasztoru franciszkanów wraz z blisko dwudziestotysięczną armią.

A nad tym morzem, nad tą posoką;
Korab² nasz polski wypłynie
I białe ptaszę wzleci wysoko
I poda różdżkę³ drużynie.

Otworem staną lochy podziemne,
Gdzie w więzach butwiały kości,
I będą nasze więzienia ciemne
Miejscem odpustu ludzkości.

Pielgrzymką do nich pójdą narody,
Ogniwa kajdan rozbiorą
I jak relikwie, na cześć swobody,
Całować będą z pokorą.

Kloc ów skrwawiony, na którym głowy
Świątych padały z rąk kata,
Będzie ogniskiem świątyni nowej,
Ołtarzem nowego świata!

Z tej ziemi znikną po wszystkie wieki,
Ludzkości ofiary krwawe;
Bo zbrodnie spłyną krwawymi rzeki
I rody carów niesławe⁴.

Więzienie, Święty,
Świątynia, Odrodzenie,
Naród

---

²korab (daw.) — okręt.

³białe ptaszę (...) poda różdżkę — wiadomość o tym, że opadają już wody potopu otrzymali ocaleni na arce Noego dzięki gołębiczy (stąd będącej symbolem pokoju), która przyniosła gałązkę oliwną z ładu.

⁴niesławe — dziś popr.: niesławne.